

Fru Helga Jørgensen, Tranøybotn, rundet 60 år den 9. april sistleden.

Hun er født på gården Finnfjordeidet i Lenvik av foreldre Marie og Thomas Sørensen, begge runnen av framifrå bondecett og sjøl framifrå dyktige og arbeidsame mennesker. Den gode arven Helga fikk i vuggegave har hun ikke gjort tilskamme men holdt høgt i ære og hun kan såleis vere et godt føredome for mange.

Hennes vita forøving er følgende: Etter endt folkeskole deltok hun med dyktighet i heimgårdens krevende arbeid. Gården var på den tid den største i nærmeste omegn med en meget stor husstand. Så kom hun i teneste hos kjøpm. Mikal Bell, Finnsnes, hvor hun i flere år også var en høgt betrudd butikkgjente, inntil hun giftet seg med den unge dyktige fiskeskipper Hans Jørgensen, Trollvik. De overtok hans heimgård og alt så lyst ut — men dessverre, lykken varte kort. En mørk haustnatt borte ved Klauvneset falt Hans overbord og forsvant i djupet. Helga satt igjen med sorgen og to små gutter. En kort tid var hun en knekket kvinne, men så tenkte hun på de to små som hun no måtte vere både far og mor for. Hun tok fatt pånytt. I 1917 finner vi henne såleis som husmor ved Refsnes Internat i Tranøy, det første kommunale internat i fylket.

Allt skulle her ordnes fra nytt av. Det var ikke alltid så greit just, men «tante» greide brasene på en aldeles utmerket måte. Den spiseseddel som den gang var oppstilt er med få forandringer gjeldende den dag i dag. For å dyktiggjøre seg til gjerningen tok hun et kurs i Tromsø.

Hvordan har hun klart denne sin vanskelige i alle disse år? Ja, om det er det bare ett å si. Alle foreldre har full tillit til henne, og barna — sjølv de små — henger ved henne i barnlig hengivelse. Det forundrer oss heller ikke. Hun er enestående til å stelle med barna. Inderlig god, men samtidig alvorlig nok. Hun har klart ganske lett å styre konfirmantflokken som hun og steller for. Av og til kan nok en og annen av de store guttene prøve seg, men det blir som regel bare med den ene gang! Et blikk fra «tante» eller en liten til rettevisning er nok til å sette vedkommende på plass.

Dessverre er hun noe sjukelig. Har ondt i føttene så hun må ha hjelp når småklassen er på skolen, men det er å håpe at hun likevel greier det enda noen år til.

Sønnene er voksne og gift i Tranøy. Begge to er reine praktkeksemplarer. Begge har bureisningsbruk, men i disse 5 år har det vært vanskelig for dem å få gjort noe. No kommer det fart i tingene igjen. Arbeidsmat og vilje har de begge i arv fra sin dyktige far og sin flinke mor som de framleis henger ved i barnlig kjær lighet.

Av de 29 år siden Helga Jørgensen kom til Refsnes har hun vært fraværende 2 år, så hennes tjenestetid ved internatet er 27 år i år. En sum av omtanke, omhu og arbeids slit har hun lagt ned her som vanskelig kan verdsettes høgt nok, men som det står age og glans av.